

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/663/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211220763
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1211220763.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s. r. o., Novodvorská č. 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, zastúpeného: Tomáš Kušník, s. r. o., Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni: Y. Q., nar. X. X. XXXX, naposledy bytom L. Č.. XX, Z., štátna občianka SR, zastúpenej opatrovníkom G. W., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká č. 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Námestie SNP č. 7, Stropkov, o zaplatenie 220,18 eura s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13. júna 2012 č. k. 15C/45/2012 - 90, jednohlasne (pomerom hlasov 3 : 0) takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne sa o d m i e t a .

Návrh vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania sa zamietá.

Vedľajší účastník na strane odporkyne je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,06 eura k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Tomáš Kušník, s. r. o., Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti žaloby o zaplatenie 9,26 eura a v časti žaloby o zaplatenie 8,5 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 204,78 eura od 22. 10. 2008 do 30. 4. 2009 a zo sumy 34,16 eura od 1. 5. 2009 do zaplatenia zastavil a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 210,92 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 170,62 eura od 1. 5. 2009 do zaplatenia, náhradu iných trov konania 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia 113,78 eura na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 9,26 eura a v časti o zaplatenie 8,5 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 204,78 eura od 22. 10. 2008 do 30. 4. 2009 a zo sumy 34,16 eura od 1. 5. 2009 do zaplatenia pred súdom prvého stupňa dňa 13. 6. 2012 skôr, než začalo pojednávanie o veci, preto konanie v týchto častiach žaloby zastavil v súlade s § 96 O. s. p.

Prisudzujúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 261 ods.3 písm. d/, § 365, § 369 ods.1, § 387, § 397, § 497, § 499, § 503, § 506 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a/, b/, c/ bod. 1, § 4 ods.1 zák. č. 258/2001 Z.z., § 45 ods.1, § 48 Občianskeho zákonníka, kedy vykonaným dokazovaním zistil, že spoločnosť Beneficial Finance a. s., so sídlom V Celnici 1028/10, Praha, konajúca prostredníctvom

organizačnej zložky Beneficial Finance a. s. Slovakia, so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava, ako veriteľ a odporkyňa ako žiadateľ uzavreli dňa 15. 8. 2007 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Mal za preukázané, že odporkyňa svoj záväzok splatiť veriteľovi poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila, keď ku dňu 17. 10. 2008 uhradila splátkami z poskytnutého úveru sumu 5.790,- Sk, odporkyňa neuhradila veriteľovi mesačné splátky úveru splatné za jednotlivé mesiace od 16. 9. 2008 až do konečnej splatnosti úveru do 16. 4. 2009, v dôsledku čoho veriteľ listom zo dňa 17. 10. 2008 odstúpil od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konštatoval, že zo strany veriteľa nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej platne s odporkyňou, v dôsledku čoho nedošlo ku zrušeniu tejto zmluvy ako následku účinného odstúpenia od zmluvy, a teda záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere trval medzi veriteľom a odporkyňou do konečnej splatnosti úveru. Uviedol, že splatnosť poslednej splátky úveru pripadla na deň 16. 4. 2009, v tento deň sa taktiež stal splatným celý zvyšok dlhu odporkyne vzniknutý zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a navrhovateľ mohol svoj nárok proti odporkyni uplatniť prvýkrát na súde dňa 17. 4. 2009. V danej veci navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 19. 8. 2011, t. j. pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, resp. štvorročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, a preto vznesenú námietku premlčania celej pohľadávky navrhovateľa vedľajším účastníkom na strane odporkyne vyhodnotil ako nedôvodnú. Mal za to, že keď odporkyňa sa dostala do omeškania s plnením zvyšku peňažného dlhu uplatneného žalobou, po jej čiastočnom späťvzátí, navrhovateľovi (pôvodne veriteľovi) dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky úveru, dňom 17. 4. 2009 vznikol aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

V súlade s § 153 ods. 2 O. s. p. súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi príslušenstvo pohľadávky z časti zvyšku žalovanej pohľadávky a s počiatkom omeškania v zmysle žaloby.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne (odvolanie bolo podané elektronickými prostriedkami a podpísané zaručeným elektronickým podpisom) domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jeho právnou argumentáciou žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. prerušil konanie a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke v znení: či sa má čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že sa nemá použiť vnútroštátne procesné pravidlo, akým je ustanovenie § 201 O. s. p., ktoré neumožňuje právnickej osobe, zameranej na ochranu práv spotrebiteľov v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. podať odvolanie proti rozsudku ukladajúcemu plnenie spotrebiteľovi z neprijateľnej podmienky, ak spotrebiteľ nebol informovaný o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uvedenú otázku odvolateľ (vedľajší účastník) považoval za otázku zásadného právneho významu.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý žiadal odvolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobu dôvodiac, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, iba ak z hmotnoprávneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi konania, na strane ktorých vystupuje, pričom nemôže podať odvolanie proti vôli hlavného účastníka a jeho lehota na podanie odvolania je limitovaná lehotou na podanie odvolania účastníkom konania. Mal za to, že vedľajší účastník by mal v konaní poskytovať pomoc tým, ktorí o ňu prejavia záujem, a nie takýmto spôsobom umelo predlžovať konania, čo je navyše v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov (Krajský súd v Prešove sp. zn. 5Cob 17/2012, Krajský súd v Nitre sp. zn. 9Co 170/2012 a Krajský súd v Bratislave sp. zn. 5Co 288/2012), ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 30/2012. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom mal za to, že táto bola uplatnená neoprávnenou osobou. K návrhu vedľajšieho účastníka odporkyne na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ uviedol, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania. Poukázal na to, že v zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť.

Odporkyňa zastúpená opatrovníkom sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadrila, súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka podaného proti rozsudku prvostupňového súdu neudelila.

Odvolačný súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je potrebné odmietnuť.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O. s. p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O. s. p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O. s. p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 ods. 1 O. s. p.).

Odvolačný súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

Zmyslom vedľajšieho účastníctva je "pomoc v spore" niektorému z účastníkov konania. Pomoc poskytovaná vedľajším účastníkom môže spočívať tiež v tom, že podá „v prospech“ ním podporovaného účastníka odvolanie. Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, a to písomným oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 27. 2. 2012 (č. I. 40 spisu). Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonom stanovenej lehote vedľajší účastník na strane odporkyne, pričom odporkyňa odvolanie nepodala. Prvostupňový súd vyzval opatrovníka odporkyne, výzvou zo dňa 27. 11. 2012, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či dáva súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka s doložkou, že ak sa v určenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Odvolací súd v súvislosti s výzvou prvostupňového súdu uvádza, že použitie ust. § 101 ods. 3 O. s. p. v zmysle ktorého ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitej návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote

nevjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky, v predmetnej veci neprichádzalo do úvahy. Výzva adresovaná opatrovníkovi odporkyne sa totiž netýkala „postupu a vedenia konania“, preto sa nemohol uplatniť predpoklad podľa uvedeného ustanovenia. Opatrovník odporkyne na výzvu odvolacieho súdu v určenej lehote (resp. ani do rozhodnutia odvolacieho súdu) nereagoval. Odvolací súd vzhľadom na výslovnú žiadosť, ktorá bola opatrovníkovi odporkyne adresovaná, toto jeho nereagovanie a absenciu písomného podania obsahujúceho informáciu požadovanú súdom vo výzve, v zmysle § 41 ods. 1, 2 O. s. p. vyhodnotil tak, že súhlas k podaniu odvolania zo strany vedľajšieho účastníka nebol zo strany odporkyne daný. Taktiež v konaní nevplynulo, že by vedľajší účastník sám zabezpečil a predložil súhlas odporkyne s ním podaným odvolaním. V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné a podané niekým, kto na to nie je oprávnený.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov odvolanie vedľajšieho účastníka s poukazom na § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal návrhom vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy (Pozn.: Od 1.12.2009 v dôsledku prijatia Lisabonskej zmluvy oficiálny názov Súdneho dvora znie Súdny dvor Európskej únie; názov Súdny dvor Európskych spoločenstiev sa používal do 30. 11. 2009.)

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. prichádza do úvahy vtedy, ak sa vedie konkrétne sporové konanie pred vnútroštátnym súdom, v rámci ktorého vznikne potreba výkladu či stanovenia hraníc aplikácie únieového práva, pretože vyriešenie tejto otázky je spôsobilé podstatným - prejudiciálnym spôsobom ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. V súvislosti s prerušením konania však treba uviesť, že súd v skutočnosti môže, ale nemusí prerušiť konanie, pretože nie každý súd je povinný obrátiť sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor, ale len súd, ktorý rozhoduje v poslednom stupni bez toho, aby sa proti jeho rozhodnutiu mohol podať opravný prostriedok alebo ak sa v konaní pred vnútroštátnym súdom rieši otázka platnosti právneho aktu Európskej únie. Súd môže rozhodnúť o prerušení konania z vlastnej iniciatívy alebo môže takéto prerušenie konania navrhnúť účastník, avšak súd nie je v každom prípade povinný takému návrhu vyhovieť bez toho, aby o tom rozhodoval. Ak nejde o prípad obligatórneho konania o prejudiciálnej otázke, tento procesný úkon súdu (prerušenie konania) závisí len od úvahy súdu, či požiada Súdny dvor o vyriešenie predbežnej otázky, a preto nemôže byť vyvolaný samotným podnetom alebo návrhom účastníka konania. V prípade, ak by vnútroštátny súd uznesením rozhodol o tom, že bude iniciovať konanie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, konanie preruší a obráti sa na Súdny dvor so žiadosťou.

Systém prejudiciálneho konania je základným mechanizmom práva Európskej únie, ktorého účelom je poskytnúť vnútroštátnym súdom prostriedok pre zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovanie práva Európskej únie v každom členskom štáte. Cieľom prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je zabezpečiť jednotný výklad a aplikáciu komunitárneho práva a nie riešenie konkrétnych sporov, ktoré sú v kompetencii vnútroštátnych súdov a ani posudzovanie súladu vnútroštátneho práva s právom komunitárnym (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 155/2011). Súdny dvor nerozhoduje ani o sporných skutkových otázkach konania pred národným súdom, ani o výklade alebo aplikácii vnútroštátneho práva.

Odvolací súd poukazuje na to, že podanie žiadosti o rozhodnutie predbežnej otázky predpokladá, že súd považuje takéto rozhodnutie za nevyhnutne potrebné k vyneseniu rozsudku vo veci hlavnej, a teda jej vyriešenie musí mať spojitosť s predmetom sporu vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keď v predmetnej veci už bolo meritórne rozhodnuté a súd nebude ďalej posudzovať dôvodnosť nároku navrhovateľa, nie je právne významné ani zodpovedanie prejudiciálnej

otázky koncipovanej vedľajším účastníkom na strane odporkyne. Na základe uvedeného potom odvolací súd rozhodol, že nepožiada Súdny dvor o rozhodnutie o predbežnej otázke (čím nie je daný dôvod pre obligatórne prerušenie konania zo strany odvolacieho súdu) a návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. (s použitím § 224 ods. 1 O. s. p.), keď zákon neobsahuje úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, že je odvolanie odmietnuté. V týchto prípadoch je preto potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť podľa zhora citovaného ustanovenia, ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania, pretože i v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej, a to v dôsledku procesného zavinenia (vedľajšieho) účastníka, ktorý podal odvolanie. Tento účastník (v danom prípade vedľajší účastník na strane odporkyne) je potom povinný uhradiť protistrane trovy odvolacieho konania. Navrhovateľovi preto odvolací súd priznal náhradu trov vynaložených v odvolacom konaní vo výške 33,06 eura, ktoré zaviazal vedľajšieho účastníka zaplatiť s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O. s. p. právnemu zástupcovi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Trovy odvolacieho konania predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 8. 11. 2012, s odmenou advokáta za úkon právnej služby 19,92 eura (§ 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.), režijný paušál vo výške 7,63 eura (§ 15 písm. a/ citovanej vyhlášky) a daň z pridanej hodnoty vo výške 5,51 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.